

har det for mig ogsaa været en Betænkelighed. Men først og sidst har det altsaa været min Betænkelighed, og det for Ministeriet afgørende, at der absolut ikke findes nogen Hjemmel i Valgloven til at foretage det, som den ærede Ordfører for Mindretallet lægger Ministeriet til Last, at det ikke har foretaget.

Ordføreren (Steffensen): Jeg skal gøre et Par Bemærkninger til de Udtalelser, vi hørte af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) om det foreliggende Valg. Han fandt, at hvad Hornstrup Kommune angaar, saa var det baade i Strid med den paagældende Bestemmelse i Valgloven og med Praksis, at man ikke der lod foretage et nyt Valg. Jeg blev ikke meget overbevist ved det ærede Medlems Forsøg paa at fortolke Begrebet „endeligt“ i §§ 64 og 74. Han sagde, at derved tænkes kun paa, at de paagældende ikke kunde møde op med senere Undskyldninger, men med Hensyn til et Dødsfald var det en anden Sag. Men hvis nu den Valgmand, der blev valgt i denne Kommune, ikke var bleven saa ilde medhandlet, at han ikke var afgaaet ved Døden paa det Tidspunkt, men var bleven liggende f. Eks. i Uger eller Maaneder, maltrakteret og med brækkede Ben, skulde der saa ogsaa foretages nyt Valg, thi saa var han jo ikke død. Jeg synes, at saa maatte Reglen være den samme, saa skulde der altsaa blive ved at foretages ny Valg af Valgmænd, saa at sige lige ud til selve Valgdagen. Det maa være det ærede Medlems Mening, ellers forstaar jeg det ikke. Heller ikke forstaar jeg, hvorledes han vil forene sin Opfattelse af § 64 med Bestemmelsen i Valglovens § 69, thi efter § 69 skal der jo være endelig berigtigede, trykte Lister over de højstbeskattede umiddelbare Vælgere indbefattet de Ændringer, der kunde være foretagne i dem efter § 64, der skulle tilsendes Kommunalbestyrelserne i Landstingskredsen inden Valget. Skal saa Meningen være den, at uagtet disse Lister ere fremsendte til Kommunalbestyrelserne, kunde de dog forandres lige saa meget, det skal være? Det kan aabenbart slet ikke være Meningen med Valglovens Bestemmelse, Meningen maa være den, at man maa have et Tidspunkt, da Listerne skulde være endelige, og det er ogsaa kun paa den Maade, at de, der skulde deltage i Valget, blive i Stand til at træffe den Organisation, der er aldeles nødvendig ved et Forholdstalsvalg, hvis det ellers skal faa et fornuftigt Udfald.

Det ærede Medlem nævnede dernæst Praksis, og sagde, at det var Praksis, at naar nogen, der var valgt, døde, skulde der vælges en i Stedet. Det er ikke Praksis med Hensyn til Valgmænd, det kan være Praksis paa andre Omraader, men med Hensyn til Valget af Valgmænd have vi Reglen i § 74, og den kunne vi ikke gaa uden for. Saa anførte det ærede Medlem noget, som han ogsaa henregtede til Praksis, nemlig at Formanden for Valgbestyrelsen i Aalborg skal have sagt, at han havde faaet for sent Efterretning om Dødsfald og lignende, saa han ikke kunde faa Tid til at indkalde en ny Valgmand eller til at lade foretage nyt Valg. Ja, det er meget heldigt, at han har faaet saa sent Besked om det, hvis det havde været hans Hensigt at lade foretage nyt Valg, det vilde absolut have været en Fejl, men hvorledes det kan blive en Praksis for dette Tilfælde her, at Formanden for en Valgbestyrelse har faaet saa sent Underretning, at han ikke kunde lade foretage noget Skridt, det forstaar jeg ikke. Heller ikke forstaar jeg det mærkværdige Tilfælde af Praksis, hvor der var blevet valgt en 27-aarig Valgmand, og man saa ganske rolig skød ham ud og satte den næste i Stedet. Det er ogsaa et underligt Tilfælde, og vil det ærede Medlem virkelig have det opført som Praksis, som noget, vi skulde rette os efter? Nej, Sagen er den, at alt, hvad der udtales af Valgbestyrelsesformænd og saa fremdeles om disse Spørgsmaal og de Fejl, de maatte gøre, skabe ingen Praksis. Nej, naar det ærede Medlem vil tale om Praksis, saa skal han se hen til, hvad Landstinget har godkendt af den Slags, og der skal han vanskelig finde noget, der kan kaldes Praksis. Det ærede Medlem nævnte Omvalget i Kjøbenhavn i Aaret 1890. Det er imidlertid ganske i Overensstemmelse med den Opfattelse af Valglovens § 74, som Udvalgets Flertal har opstillet, thi der døde den paagældende paa selve Dagen, og man fik Underretning om det straks, men noget Tilfælde, hvor de bleve opførte paa Listerne eller der blev anordnet Valg foretaget, efter at de paagældende Afgørelser vare betragtede som endelige, det tror jeg ikke, det ærede Medlem skal kunne paavise, i hvert Tilfælde kan han ikke paavise noget Tilfælde, hvor Landstinget har godkendt denne Opfattelse, og det er det, som det kommer an paa.

Det ærede Medlem stillede saa en Beretning op over, hvilke Muligheder der kunde have været, naar det var sket, og det var sket, der kunde muligvis være ble-